

Laurits Pedersen: Jeg vil i alle Tilfælde fremføre, at i Fællesbestyrelsen har Husmændene en Repræsentant, og jeg ved, at denne Repræsentant var fuldstændig enig med den samlede Bestyrelse i Kravet om en højere Flæskepris — jeg skal ikke sige, hvor høj den skulde være. Og paa alle Slagterigeneralforsamlinger vil Husmændene være enige i, at det var et rimeligt Krav. Formanden for De samvirkende danske Husmandsforeninger maa da tage Konsekvensen deraf og staa bag ved dette Krav.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Der hersker maaske nogen Tvivl om, hvorvidt min Optimisme med Hensyn til Kornloven kan holde, idet det jo i Bemærkningerne er anført, at selv i Aar med den store Høst vil der, naar man tager i Betragtning, hvad der er afsat til de forskellige Formaal, kun blive ca. 9 000 t i Overskud, og at det derfor er meget tvivlsomt, om det vil kunne holde til næste Aar, hvis vi faar en noget mindre Høst, selv om det ikke bliver nogen ringe Høst eller halvvejs Misvækst. Jeg vil derfor gerne anføre, hvorfor jeg er noget mere optimistisk, end jeg har været. Det skyldes for det første, at Grunden til det ringe Overskud i Aar er den, at man har opfyldt Formaalene med 100 pCt.; men der er jo ingen, der ved, om der vil blive spist Brød og Gryn med 100 pCt. Hvis der ikke bliver det, vil der blive en Besparelse paa disse Punkter, der kan føres over til næste Aar; og saa vidt jeg kan skønne i Øjeblikket, er Udnyttelsen ikke 100 pCt., hvilket altsaa vil sige, at der kan blive et større Overskud, end her er regnet med.

Hertil kommer den Ændring, der er indført i § 1, Stk. 1 c, om Aflevering af Korn fra Ikke-Landmænd, som erhverver et Stykke Jord, hvorpaa der maaske ikke tidligere har været Korn, og dyrker Korn derpaa. Denne nye Bestemmelse vil, efter hvad man i Landbrugskredse har hævdet under Forhandlingerne, betyde en ikke helt ubetydelig Forøgelse af afleveret Korn.

Det er paa Grundlag af de af mig her nævnte Forhold, jeg vilde tro, at vi med en blot nogenlunde god Høst kan klare det til næste Aar, selv om vi fritager Skov-

kornet, uden at der er nogen Risiko for, at de Formaal, der er ansat i Loven, ikke skal opfyldes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Andreasen: Til det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen vil jeg sige, at jeg har altid troet, at han anerkendte de Fællesledelser, der var inden for de forskellige Landbrugsorganisationer. I den Fællesledelse, vi har inden for De samvirkende danske Husmandsforeninger, der har deltaget i disse Forhandlinger, har det været vort Standpunkt. Det Medlem inden for Fællesledelsen, som det ærede Medlem her sigtede til, og hvis Standpunkt paa det af det ærede Medlem nævnte Omraade jeg i øvrigt ikke kender, har været fuldstændig enig med os i saa Henseende.

Jens Thomsen: Jeg synes, det er en noget underlig Strid, der her er ved at opstaa om, hvorvidt det er de store, de smaa, eller de mellemstore Landbrug, der har krævet en Forhøjelse af Flæskeprisen. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Løje traf det helt rigtige, da han sagde, at det var Slagteriernes Repræsentanter, der havde forlangt den, og de repræsenterer jo baade de smaa, de store og de mellemstore Jordbrugere. Det forbavser mig meget, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen kan sige, at Slagteribestyrelserne repræsenterer de store Landbrug; og at Husmændene intet Ansvar kan tage for de Priskrav, som Slagteriernes Repræsentanter fremsætter. Efter min Mening er det en daarlig Gerning at benytte enhver Lejlighed til at søge at sætte Splid mellem smaa og store Landbrug. Det viser sig altid, at ude i det praktiske Landbrug, ude i vore Andelsforeninger, gaar Samarbejdet mellem smaa og store ganske fortrinligt. Der ser man aldrig noget til den Sætten Skel og Splid, som man træffer i det politiske Liv, og der er for mig ingen Tvivl om, at netop de smaa Brugere har den største Fordel af det Samarbejde, der finder Sted i vore Andelsforeninger. Derfor er det mig ganske uforstaaeligt, at Husmandsføreren paa denne Maade søger at sætte Splid mellem Parterne.